

Rok 1910.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 1. maja 1910.

Treść: № 88. Rozporządzenie, dotyczące egzaminów zawodowych dla służby statystycznej w Ministerstwie handlu.

§ 8.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 21. kwietnia 1910,

dotyczące egzaminów zawodowych dla służby statystycznej w Ministerstwie handlu.

Artykuł I.

Zmieniając częściowo rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1907. Dz. u. p. Nr. 190, zaprowadza się dla kandydatów, ubiegających się o stałą posadę w etacie urzędników statystycznych służby statystyki handlu zewnętrznego i handlu pośredniego albo w etacie urzędników statystycznych urzędu statystyki pracy w Ministerstwie handlu, osobne egzamina zawodowe, co do których obowiązują mają następujące postanowienia.

§ 1.

Stalą posadę służbową w etacie urzędników statystycznych służby statystyki handlu zewnętrznego i handlu pośredniego albo w etacie urzędników statystycznych urzędu statystyki pracy w Ministerstwie handlu, począwszy od XI. klasy stopnia służbowego w górę, można prawidłowo nadać tylko takim kandydatom, którzy złożyli egzamin, przepisany dla odnośnej gałęzi służby statystycznej, z postępem co najmniej dostatecznym.

W przypadkach godnych uwzględnienia może wyjątkowo Minister handlu uwolnić kandydatów od składania tych egzaminów, i to w całości lub z poszczególnych przedmiotów.

§ 2.

Tylko tacy kandydaci mają prawo ubiegać się o dopuszczenie do zajęcia w służbie statystyki handlu zewnętrznego i handlu pośredniego albo w urzędzie statystyki pracy przy Ministerstwie handlu, tudzież o dopuszczenie do odnośnego egzaminu zawodowego, którzy złożyli egzamin dojrzałości w gimnazjum lub szkole realnej, względnie ukończyli studia w akademii handlowej, której absolwentom przysługuje prawo jednorocznej służby ochotniczej.

Poza tem winni kandydaci przed dopuszczeniem ich do odnośnego egzaminu zawodowego wykazać się co najmniej jednoroczną zadowolającą służbą we wspomnianych gałęziach służby statystycznej Ministerstwa handlu względnie w urzędzie statystyki pracy.

Minister handlu rozstrzyga w każdym poszczególnym wypadku, o ile można dopuścić inne osoby do odnośnych egzaminów zawodowych wyjątkowo także przed odbyciem tej służby jednorocznej.

§ 3.

Kandydaci, wymienieni w artykule I., którzy mimo trzechletniego zajęcia we wspomnianych gałęziach służby statystycznej Ministerstwa handlu, względnie w urzędzie statystyki pracy nie złożyli pomyślnie odnośnego egzaminu zawodowego, mogą być wydalenii ze służby.

§ 4.

Pytania stawiane przy egzaminach mają obejmować co do tych kandydatów, którzy starają się o uzyskanie stałej posady w etacie urzędników

statystycznych służby statystyki handlu zewnętrznego i handlu pośredniego, znajomość wymienionych poniżej pod I, III i IV zakresów wiedzy i przepisów z szczególniejszem uwzględnieniem praktycznego ich zastosowania.

Ci kandydaci, którzy starają się o uzyskanie stałej posady w etacie urzędników statystycznych urzędu statystyki pracy, mają wykazać znajomość wymienionych poniżej pod I, II i IV zakresów wiedzy i przepisów z szczególniejszem uwzględnieniem praktycznego ich zastosowania.

I. Pojęcie i teoria statystyki, jakoteż zarysy organizacji służby statystycznej;

II. przepisy, odnoszące się do zadań urzędowych i organizacji urzędu statystyki pracy, tudzież stałej Rady przybocznej dla spraw pracy, następnie zarysy przepisów ustawowych i innych postanowień, dotyczących się umowy o pracę, ochrony robotników, ubezpieczenia tychże, pośrednictwa w pracy i organizacji robotniczych;

III. postanowienia ustawowe i inne przepisy, odnoszące się do statystyki handlu z zagranicą i handlu pośredniego, wraz z najważniejszymi przepisami celnymi, wchodzącymi w rachubę pod względem stosowania tej statystyki, a przede wszystkim przepisami ustawy, zawierającej taryfę celną, i przepisami systematyki autonomicznej taryfy celnej;

IV. zarysy prawa politycznego Monarchii austriacko-węgierskiej, następnie przepisy, dotyczące się służby państwowej, jakoteż najważniejsze postanowienia co do organizacji poszczególnych Ministerstw, zakresu działania tychże i najważniejszych władz niższych, tudzież podziału preliminarza państwowego i postępowania z kredytami budżetowymi.

§ 5.

Kandydatów, którzy uczęszczali na kurs celny i złożyli ze skutkiem co najmniej niższy egzamin celny, można uwolnić od przepisane w § 4. I. III. egzaminu z przepisów, odnoszących się do cla.

§ 6.

Egzamina, które mają być jedynie ustne, odbywa się każdym razem w Ministerstwie handlu.

§ 7.

Dla przedsięwzięcia egzaminów istnieją dwie komisje egzaminacyjne, jedna dla służby statystyki

handlu zewnętrznego i handlu pośredniego, a druga dla urzędu statystyki pracy. Każda z obu tych komisji egzaminacyjnych składa się z przewodniczącego i z trzech komisarzy egzaminacyjnych, których ustanawia Minister handlu dla poszczególnych przedmiotów egzaminu. Ponadto należy przybrać do komisji jednego członka z głosem stanowczym z grona urzędników statystycznych, o ile tenże nie należy już i tak do komisji jako komisarz egzaminacyjny dla pewnego przedmiotu.

§ 8.

O dopuszczeniu do egzaminu rozstrzyga Ministerstwo handlu.

Prośbę o dopuszczenie należy wnieść drogą pisemną, wykazując warunki, przepisane w § 2.

§ 9.

Przewodniczący ma prawo brać udział w akcie egzaminacyjnym i stawiać pytania ze wszystkich przedmiotów programu egzaminacyjnego; zresztą ma każdy komisarz egzaminacyjny ograniczyć się tylko do przydzielonego mu przedmiotu.

Zadawane pytania winny obejmować dostateczną ilość przedmiotów programu egzaminacyjnego, by umożliwić dokładne osądzenie wiadomości kandydata. Przytem należy kłaść nacisk nie tyle na same rzeczy pamięciowe, jak raczej na należyte zrozumienie materiału egzaminacyjnego i na praktyczne stosowanie przepisów.

Przewodniczący winien baczyć, by przy stawianiu pytań nie przekroczone granic, oznaczonych w tem rozporządzeniu.

§ 10.

Po odbyciu egzaminu należy przystąpić do orzeczenia o jego wyniku. Komisja egzaminacyjna ma przytem postanowić ze względu na wynik ogólny, czy należy kandydata aprobować z postępem dobrym względnie dostatecznym, czy też reprobować.

Uchwała zapada bezwzględną większością. Członkowie komisji egzaminacyjnej oddają głosy swoje podług rangi w ten sposób, że członek rangą najmłodszy głosuje najpierw, a przewodniczący na końcu.

W razie równości głosów uważa się za uchwalone zdanie niekorzystniejsze dla kandydata.

Nad tem, czy kandydat ma otrzymać notę „z odznaczeniem“, głosować można tylko wtedy, gdy jednogłośnie przyznano kandydatowi cenzurę „dobrze“.

Wynik głosowania oznajmia się kandydatowi natychmiast.

§ 11.

Z przebiegu i wyniku egzaminu należy prowadzić protokół, który podpisać mają wszyscy członkowie komisji i przybrany protokolant.

§ 12.

Przeciw orzeczeniu komisji egzaminacyjnej nie jest dopuszczalny żaden środek prawny.

§ 13.

Na żądanie kandydata należy mu wydać świadectwo z wyniku egzaminu, w którym uwidoczni się uzyskaną cenzurę egzaminacyjną.

§ 14.

Jeżeli kandydat nie złożył egzaminu, rozstrzyga komisja, po upływie jakiego czasu należy zezwolić na powtórzenie egzaminu tego.

Reprobuje się co najmniej na trzy miesiące a najwyżej na pół roku.

Egzamin wolno powtarzać tylko raz.

Artykuł II.

Postanowienia rozporządzenia tego wchodzi natychmiast w życie.

Weiskirchner wlr.

